

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران، گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

تحلیلی بر علل ساختاری مهاجرت، حاشیه نشینی و اسکان غیررسمی بانگش به سیاستهای دولت: نمونه موردی شهر همدان

مریم وهابیان^۱

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات واحد شهریار-شهر قدس

چکیده:

گسترش فضایی بی رویه و بدون برنامه شهرهای بزرگ و متوسط کشور در چند دهه گذشته، باعث شکل گیری بافت های جدید شهری در مجاورت شهرها و جابه جایی ساکنان و کاربریهای شهری به نواحی جدید گردیده است. بنا بر برآورد سازمان ملل متحد بیش از ۵۰ درصد ساکنان شهرهای کشورهای کم درآمد و ۲۰ درصد کشورهای با درآمد متوسط، در سکونتگاههای غیررسمی زندگی می کنند که شاخص سواد، تندرستی، درآمد و پیشرفت اجتماعی از میانگین شهری در آن کشورها پایین تر است. بر اساس تاکیدات موجود در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، تامین سرپناه مناسب و درخور شأن انسان یکی از وظایف بسیار مهم دولت در قبال شهروندان ایرانی به شمار می آید. هدف اصلی این تحقیق، شناخت ویژگی اقتصادی و اجتماعی ساکنان این سکونتگاهها (شهر همدان) و شناخت وضعیت کالبدی و بررسی سیاست های دولت بعد از طرح توانمندسازی و نقصان در این مناطق می باشد. روش تحقیق در این مقاله توصیفی، تحلیلی واز تکنیک اسناد کتابخانه ای و میدانی (مصاحبه رو در رو با اهالی) است. نتایج تحقیقات نشان می دهد که اکثریت افراد ساکن در این سکونتگاهها افراد فقیر، تهیدست روستایی هستند. نرخ بالای زاد و ولد، بالا بودن بعد خانوار، بی سواد یا کم سواد، بیکاری، درآمد ناچیز، پرداختن به مشاغل انگلی و کاذب از یک طرف و وضعیت اسفبار محیط فیزیکی مانند مسکن نامناسب، فقدان بهداشت، فقدان تأسیسات و تجهیزات زیربنایی و خدمات شهری ضرورت مطالعه و بررسی بیشتر در این سکونتگاه ها را نشان می دهد.

واژگان کلیدی: اسکان غیر رسمی، توانمند سازی، سیاست های دولت، همدان